

Svar (17/6 04)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Det vil måske være nok så relevant at starte med at spørge, hvilke sundhedsforanstaltninger, der egentlig omfattes af det forslag, der omtales i Børsen den 26. april 2004.

Forslaget indeholder ni punkter til en »positivliste«, som forslagsstillerne mener, at arbejdstagerne ikke bør beskattes af, hvis arbejdsgiveren stiller de ydelser, som er omfattet af de ni punkter til rådighed for arbejdstagerne.

De ni punkter er i sig selv ikke specifikke, og mange af de enkelte punkter har karakter af at være generelt »trivselsfremmende«. Det er vanskeligt at se, hvorledes forslagene kan afgrænses objektivt forsvarligt således, at helt almindelige fritidsaktiviteter ikke er omfattet. Et af punkterne indebærer f.eks. skattefrihed for »Motionshold med instruktør«. Den formulering omfatter umiddelbart både styrketræning og aerobic på et fitnesscenter, fodbold, tennis, golfinstruktion, ridning, boksning m.v. – stort set alle kendte motionsformer. For så vidt angår punktet om »Slankehold« er det også vanskeligt at se, hvorledes afgrænsningen over for diverse motionshold på et fitnesscenter skal foretages, ligesom det heller ikke fremgår af forslaget, om det kun skal være for personer, der allerede er overvægtige – og da i hvilken grad – eller om det også omfatter personer, der – vel ligeså relevant – ønsker at undgå at blive overvægtige.

Tager man skridtet videre, kan der udover de ni punkter argumenteres for andre punkter/tiltag, der kan karakteriseres som afstressende og velfærds- og trivselsfremmende og dermed sundhedsfremmende. Spørgsmålet om, hvad der er velfærds- og trivselsfremmende, herunder afstressende, er individuelt bestemt. Nogle stresser af med frimærker og skakspil, nogle føler at de styrkes ved krystalhealing og aromaterapi, mens andre synes, at de stresser bedst af med shopping eller fjernsynskiggeri.

Hvis forslagene, der er gengivet i Børsen, gennemføres, vil man skabe en retstilstand, hvor arbejdsgiveren uden beskatning af arbejdstageren kan betale for flere af arbejdstagerens private udgifter. Dette vil medføre udhuling af skatteprovenuet, idet det bliver vanskeligt at hindre, at en del af arbejdstagerens vederlag fremover udmøntes i sådanne – skattefri – fritidsgoder frem for højere beskattet kontantløn.

Dette kunne måske samfundsmæssigt overordnet set være en god investering, hvis der til

gengæld var sikkerhed for, at samfundet som minimum sparede de beløb, man satte til i skatteprovenu, på kontoen for sygedagpenge m.v. Man kan imidlertid have sine tvivl, om der er den entydige sammenhæng mellem arbejdsgiverens levering af disse fritidsorienterede ydelser og virksomhedens/det offentliges besparelse på sygedagpengekontoen. En stor del af sygefraværet af personer på arbejdsmarkedet kan næppe undgås ved forebyggende indsats, herunder skattefrie fritidsaktiviteter. Dette gælder f.eks. influenza og forkølelse, sportsskader m.v.

Det bemærkes, at hvis arbejdsgiverens betaling af diverse ydelser af generelt trivselsfremmende karakter primært har til formål at være præstations- og/eller loyalitetsfremmende i forhold til de ansatte, opfylder ydelserne i realiteten samme formål som kontantløn – blot lavere beskattet, hvis det i Børsen nævnte forslag gennemføres.

Regeringen har indtil videre prioriteret at gennemføre generelle skattelettelser til alle i beskæftigelse. På den måde får skatteyderne en reel valgfrihed – med pengene i hånden kan de selv bestemme, om de vil bruge skattelettelserne på sundhedsfremmende aktiviteter eller på noget andet.

Spm. nr. S 4243

Til skatteministeren (7/6 04) af:

Mikkel Dencker (DF):

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at en borger skal betale procenttillæg for efterbetaling af skat af en arbejdsskadeerstatning, som borgeren får udbetalt, som skal dække flere år, hvor borgeren har været uarbejdsdygtig, og hvor erstatningen derfor skattemæssigt er fordelt udover disse år, og i tilfælde af at ministeren finder det urimeligt, vil ministeren så drage omsorg for, at der rettes op på denne urimelighed?«

Begrundelse

Spørgeren finder det urimeligt, at en borger, som tilkendes en arbejdsskadeerstatning, som skal dække flere år, hvor borgeren har været uarbejdsdygtig, og hvor den derfor skattemæssigt fordeles ud over denne årrække, skal betale procenttillæg for for sen indbetaling af skat.